

Team-ontwikkeling: de prestatiefase

Nadat de lastige derde fase doorlopen is en 'de muur' overwonnen is, hebben veel teams het gevoel dat het maximale rendement uit het team is gehaald. Dit is echter nog niet het geval, er is namelijk nog een overtreffende fase en wel de prestatiefase. Een fase waarin spelers en coach helder hebben wat de taken en rollen zijn. Deze worden ook als dusdanig gewaardeerd. Wanneer teams zich in deze fase bevinden, vinden de spelers het eigenlijk *normaal* dat er goed gepresteerd wordt.

Het lijkt logisch dat er goed gebruik wordt gemaakt van sterktes in het team, dat er met de zwaktes rekening wordt gehouden en dat er openlijk met elkaar gesproken wordt. Spelers begrijpen elkaar en kennen de consequenties van beslissingen. Afwijkende meningen worden geaccepteerd en het uiteindelijke doel wordt steeds voor ogen gehouden. Tevens voelen alle spelers dat zij een bijdrage leveren aan het succes.

Een voorbeeld: de training staat op het punt te beginnen en de trainer legt kort uit wat de bedoeling is voor vandaag en delegeert de taken en rollen naar de spelers. Er wordt hard gewerkt en wanneer iets niet goed gaat dan zorgen de spelers ervoor dat het de tweede keer wel goed loopt. Wanneer de trainer een vraag stelt, komt er snel een antwoord uit de groep. Spelers blijven betrokken en wanneer een speler het nut van een oefening niet direct inziet, vraagt hij opheldering. Na afloop van de training wordt er kort geëvalueerd en worden de voorgekomen situatie's gelinkt aan de komende wedstrijd. In de kleedkamer heerst een opgewekte stemming en spelers praten in kleine groepjes over de training, over de komende tegenstander of iets totaal.

Doordat afspraken helder zijn (zie normeringsfase) en de trainer de lijn vast houdt van het nakomen van afspraken, is er alleen maar meer duidelijkheid gekomen. Doordat de spelers betrokken worden bij het proces en weten dat zij zelf invloed hebben op de uitkomsten, wordt er steeds meer energie gestoken in wat men wel kan. Hierdoor wordt er steeds minder teruggekeken naar vroeger en steeds meer gekeken naar de mogelijkheden die er zijn. Spelers zijn derhalve ook steeds bezig met het voortdurend verbeteren van hun eigen mogelijkheden en van de teammogelijkheden.

Een lastig aspect van deze fase is dat er veel overeenkomsten zijn met de beginperiode (de beleefdheidsfase) van een team. Van buitenaf lijkt de sfeer hetzelfde, er wordt ook veel gelachen, de motivatie is groot er wordt hard gewerkt en iedereen doet zijn best om het team beter te maken. Het grote verschil van de prestatiefase is dat spelers veel beter in staat zijn om objectief te evalueren. De drang om als speler dan wel als team te verbeteren is veel groter dan in de beginperiode. Spelers zijn veel actiever bij de evaluatie betrokken. Niet alleen het resultaat wordt besproken maar ook het proces, waarbij men zijn eigen aandeel in het gehele proces niet schuwt.

Een ander lastig aspect aan deze fase is dat het lijkt of alles vanzelf gaat; het team wordt ook nog eens overladen met complimenten en superlatieven. Hierdoor kan de neiging ontstaan dat spelers 'wat achterover gaan leunen', waardoor een taak of rol wat minder uitgevoerd wordt. Dit zal natuurlijk niet voor alle spelers gelden, maar ook als een enkeling dit doet kunnen er scheurtjes ontstaan in het bolwerk. Van groot belang is dat er ervaren spelers of trainers zijn die hier alert op reageren. De focus moet **blijven** liggen op het voortdurend beter worden.

TripleWinSport ondersteunt bij FC Groningen coaches en teams in het teamproces.
Meer interesse? Kijk op www.triplewinsport.nl